د قرآن نور

اووه لسم جز– درس 164 : سورة الأنبياء – ايات 1-23

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ	لِلنَّاسِ	حِسابُهُم	وَهُم	في غَفلَةٍ
نږدې راغې	د خلقو دپاره	حساب د هغوئ	په دې حال کښې چه هغوئ	په غفلت کښې
مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾				
مخ کرځولو والا دی -				

ما	يَأْتِيهِم	مِّن ذِكْرٍ	مِّن رَّبِّهِم	مُّحْدَثٍ	إِلَّا
نه	راځی هغوئ طرفته	څه ذکر / نصيحت	د هغوئ د رب د طرفه	نوې	مګر

ٱسْتَمَعُوهُ	وَهُمْ	يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾
هغوئ اوری هغه	په دې حال کښې چه هغوئ	هغوئ لوبې کوی -

لَاهِيَةً	قُلُوبُهُمْ ۗ	وَأَسَرُّوا	النَّجْوَى	الَّذِينَ	ظَلَمُوا	هَلْ
غافل دی	زړونه د هغوئ	اوپټې پټې	خبرې / سرګوشی کوی	هغه خلقو چا چه	ظلم کړې دے	نه دے

هَـٰذَا	إِلَّا	بَشَرٌ	مِّثْلُكُمْ ۖ	أَفَتَأْتُونَ	السِّحْرَ	وَأَنتُمْ	تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾
دا	مګر	يو انسان	ستاسو په شان	آيا بيا تاسو راځئ	جادو ته	او تاسو	تاسو وينئ -

قَالَ	رَبِّي	يَعْلَمُ	الْقَوْلَ	فِي السَّمَاءِ	وَالْأَرْضِ ۖ	وَهُوَ
اووئيل	رب څما	پوهيږی	په هره خبره	په آسمان کښې	او زمکه کښې	او هغه

السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ﴿٤﴾
ښه اوریدو والا دے	ښه پوهه دے -

بَلْ	قَالُوا	أَضْغَاثُ	أَحْلَامٍ	بَلِ	افْتَرَاهُ	بَل	هُوَ
بلکه	هغوئ اووئیل	پریشان	خوبونه دی	بلکه	د ځان نه هغه جوړ کړے دے دا	بلکه	هغه

شَاعِرٌ	فَلْيَأْتِنَا	بِآيَةٍ	كَمَا	أُرْسِلَ
شاعر دے	پس پکار ده چه راوړی ځمونږ طرفته	یوه نښه	لکه څنګه چه	رالیږلی شوی وو

الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾
اولنی (رسولان) -

مَآ	ءَامَنَتْ	قَبْلَهُم	مِّن قَرْيَةٍ	أَهْلَكْنَـٰهَآ ۖ
نه	ایمان راوړے وو	د هغوئ نه وړاندِ	یو کلی	هلاک کړی وو مونږ هغوئ/ کلی والا

أَفَهُمْ	يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾
آیا بیا هغوئ	هغوئ ایمان راوړی -

وَمَآ	أَرْسَلْنَا	قَبْلَكَ	إِلَّا	رِجَالًا	نُّوحِىٓ	إِلَيْهِمْ ۖ
او نه دی	لیږلی مونږ	ستا نه مخکښ	مګر	سړی	مونږ به وحی کوله	طرفته د هغوئ

فَسْـَٔلُوٓا۟	أَهْلَ ٱلذِّكْرِ	إِن	كُنتُمْ	لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾
پس تپوس اوکړئ	د علم والو نه	که چرے	یئ تاسو	نه تاسو پوهیږی -

د قرآن نور

اووه لسم جز– درس 164 : سورة الأنبياء – ايات 1-23

وَمَا	جَعَلۡنَـٰهُمۡ	جَسَدًا	لَّا يَأۡكُلُونَ	ٱلطَّعَامَ
او نه وو	جوړ کړی مونږ د هغوئ	داسې جسم	چه نه خوری هغوئ	طعام / خوراک

وَمَا	كَانُواْ	خَـٰلِدِينَ ﴿٨﴾
او نه	وو هغوئ	همیشه اوسیدو والا -

ثُمَّ	صَدَقۡنَـٰهُمُ	ٱلۡوَعۡدَ	فَأَنجَيۡنَـٰهُمۡ	وَمَن
بیا	رشتیا کړه مونږ د هغوئ سره	وعده	پس خلاصے ورکړو مونږ هغوئ له	او څوک چه

نَّشَآءُ	وَأَهۡلَكۡنَا	ٱلۡمُسۡرِفِينَ ﴿٩﴾
مونږ غوښتل	او هلاک کړل مونږ	اسراف کولو والا / د حد نه وتلو والا -

لَقَدۡ	أَنزَلۡنَآ	إِلَيۡكُمۡ	كِتَـٰبًا	فِيهِ
البته بے شکه	نازل کړے دے مونږ	طرفته ستاسو	یو کتاب	په هغې کښې

ذِكۡرُكُمۡ ۖ	أَفَلَا	تَعۡقِلُونَ ﴿١٠﴾
ذکر دے ستاسو	آیا بیا نه	تاسو د عقل نه کار اخلئ -

وَكَمۡ	قَصَمۡنَا	مِن قَرۡيَةٍ	كَانَتۡ	ظَالِمَةً	وَأَنشَأۡنَا
او څومره	تباه کړی دی مونږ	د کلو نه	وو هغوئ	ظالمان	او راوچت کړل مونږ

د قرآن نور

اووه لسم جز– درس 164 : سورة الأنبياء – ايات 1-23

بَعْدَهَا	قَوْمًا	ءَاخَرِينَ ﴿١١﴾
پس د هغې نه	قومونه	دويم/ نور -

فَلَمَّآ	أَحَسُّواْ	بَأْسَنَآ	إِذَا	هُم	مِّنْهَا	يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
نو چه کله	هغوئ محسوس کړو	عذاب څمونږ	ناساپه	هغوئ	د هغې نه	هغوئ اوتښتيدل -

لَا تَرْكُضُواْ	وَٱرْجِعُوٓاْ	إِلَىٰ مَآ	أُتْرِفْتُمْ	فِيهِ
مه تختئ تاسو	او راواوګرځئ	طرفته د هغې چه	عيش درکړې شوې وو تاسو له	په هغې کښ

وَمَسَـٰكِنِكُمْ	لَعَلَّكُمْ	تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾
او په خپلو کورونو کښ	ځکه چه تاسو	ستاسو نه سوال اوشي -

قَالُواْ	يَـٰوَيْلَنَآ	إِنَّا	كُنَّا	ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾
هغوئ اوونئيل	هائے افسوس دے په مونږ	بے شکه مونږ	وو مونږ	ظالمان -

فَمَا زَالَت	تِّلْكَ	دَعْوَىٰهُمْ	حَتَّىٰ	جَعَلْنَاهُمْ
نو مسلسل وے	دغه	چغې د هغوئ	تردے چه	جوړ کړل مونږ هغوئ

حَصِيدًا	خَامِدِيْنَ ﴿١٥﴾
په شان د ريبلې شوې فصل	د مړ شوې (په شان د اور) -

د قرآن نور

اووه لسم جز– درس 164 : سورة الأنبياء – ايات 1-23

وَمَا	خَلَقنَا	ٱلسَّمَآءَ	وَٱلۡأَرۡضَ	وَمَا
او نه دے	پیدا کړے مونږ	آسمان	زمکه او	او څه چه
بَينَهُمَا	لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾			
په مینځ کښ دی د دے دواړو	لوبے کولو والا -			

لَو	أَرَدنَآ	أَن	نَّتَّخِذَ	لَهۡوًا	لَّٱتَّخَذۡنَـٰهُ
که چرے	اوغواړو مونږ	چه	مونږ جوړ کړو	څه تماشه/ لوبه	یقیناً جوړه کړی به وه مونږ هغه
مِن لَّدُنَّآ	إِن	كُنَّا	فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾		
د خپل طرفنه	که چرے	وے مونږ	کولو والا -		

بَلۡ	نَقۡذِفُ	بِٱلۡحَقِّ	عَلَى ٱلۡبَاطِلِ	فَيَدۡمَغُهُۥ	فَإِذَا	هُوَ
بلکه	مونږ غورزوؤ	حق	په باطل باندِ	پس هغه سر ماتوی د هغه	پس ناساپه	هغه
زَاهِقٌ ۚ	وَلَكُمُ	ٱلۡوَيۡلُ	مِمَّا	تَصِفُونَ ﴿١٨﴾		
فنا شی/ ختم شی	او ستاسو دپاره	هلاکت دے	له هغه څه نه چه	تاسو بیانوئ -		

وَلَهُۥ	مَن	فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ	وَٱلۡأَرۡضِ ۚ	وَمَن
او هم د هغه دپاره دی	څه چه	په آسمانونو کښ دی	او زمکه کښ	او څه چه
عِندَهُۥ	لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ	عَنۡ عِبَادَتِهِۦ	وَلَا	يَسۡتَحۡسِرُونَ ﴿١٩﴾
د هغه سره دی	نه هغوئ تکبر کوی	د هغه د عبادت نه	او نه	هغوئ سترِی کیږی -

يُسَبِّحُونَ	ٱلَّيۡلَ	وَٱلنَّهَارَ	لَا يَفۡتُرُونَ ﴿٢٠﴾
هغوئ تسبيح كوى/ پاكى بيانوى	شپه	او ورځ	نه هغوئ دمه كوى -

أَمِ	ٱتَّخَذُوٓاْ	ءَالِهَةً	مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ	هُمۡ	يُنشِرُونَ ﴿٢١﴾
آيا	هغوئ جوړ كړى دى	نور معبودان	په زمكه كښ	چه هغوئ	هغوئ ژوندى كوى -

لَوۡ	كَانَ	فِيهِمَآ	ءَالِهَةٌ	إِلَّا	ٱللَّهُ
كه چرے	وے	په دے دوانړو كښ	نور معبودان/ نور الاهان	سوائے	د الله نه

لَفَسَدَتَا ۚ	فَسُبۡحَـٰنَ	اللهِ	رَبِّ	العَرۡشِ
البته هغوئ دوانړو به فساد كړے وو	پس پاك دے	الله تعالى	چه رب دے	د عرش

عَمَّا	يَصِفُونَ﴿٢٢﴾
د هغې نه چه	هغوئ بيانوى -

لَا يُسۡـَٔلُ	عَمَّا	يَفۡعَلُ	وَهُمۡ	يُسۡـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾
نه به د هغه نه سوال كيږى	د هغې په باره كښ چه	هغه كوى	او هغوئ	د هغوئ نه به سوال كيږى -